

vonnis

RECHTBANK MIDDEN-NEDERLAND

Civiel recht
kantonrechter

locatie Lelystad

Vonnis in verzet van 2 april 2025

in de zaak met zaaknummer / rolnummer 10881381 / LC EXPL 24-189 D/1403 van

de stichting

STICHTING SOCIAAL FONDS PARTICULIERE BEVEILIGING,

gevestigd te 's-Gravenhage,

eiseres,

geopposeerde in het verzet,

hierna te noemen: De Stichting,

gemachtigde mr. M.W.M. Heijlaerts,

tegen

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid

BEVEILIGING B.V.,

gevestigd te Emmeloord,

2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid

POLDER VEILIGHEID B.V.,

gevestigd te Emmeloord,

3.

wonende te

gedaagden,

opposanten in het verzet,

hierna samen te noemen: Beveiliging c.s.,

gemachtigde mr. G.W. Wezelman.

1. Het verdere verloop van de procedure

1.1. Naar aanleiding van het tussenvonnissen van 10 juli 2024 heeft op 8 november 2024 een mondelinge behandeling plaatsgevonden. De griffier heeft aantekeningen gemaakt van hetgeen daar is besproken. Verschenen zijn de heer K.A. Boersma, jurist, en de heer T.H. van Lokven, controleur, namens De Stichting, bijgestaan door mr. Heijlaerts. Voor Beveiliging c.s. is de heer [naam] verschenen (gedaagde sub 3), bijgestaan door mr. Wezelman.

1.2. Ten slotte is wederom vonnis bepaald.

---

2. De verdere beoordeling

2.1. Bij conclusie van antwoord in oppositie (repliek) heeft De Stichting haar eis gewijzigd. De Stichting heeft het totaal gevorderde bedrag bij dagvaarding verminderd en de vordering als volgt toegelicht. De vordering tot het naleven van de CAO en het overleggen van stukken ziet in het bijzonder op de betaling van een bedrag van € 33.337,00 (bruto) aan verschuivingstoeslag over 2021 van 10% van de loonsom, de teveel ingehouden SF-premie vanaf p1-2021, de aanvulling van de reiskosten vanaf p1-2021 en de verschuldigde eindejaarsuitkering vanaf p1-2020. Daarnaast vordert De Stichting de veroordeling van Beveiliging c.s. tot betaling van een bedrag van € 96.679,33, als schadevergoeding, te vermeerderen met rente en kosten.

2.2. De diverse vorderingen van De Stichting vinden hun grondslag in bepalingen uit de CAO Particuliere Beveiliging, alsmede de CAO SFPB (in dit vonnis ook samen aan te duiden als: de CAO). Uit de CAO vloeien diverse verplichtingen voort voor Beveiliging c.s. en heeft De Stichting bepaalde bevoegdheden. Zo is De Stichting bevoegd om (vooraf aangekondigd) onderzoek naar naleving van de CAO te doen en is Beveiliging c.s. in dat verband gehouden gegevens en informatie te verstrekken. Beveiliging c.s. moet hieraan meewerken en dat heeft Beveiliging c.s. – kort gezegd – volgens De Stichting niet, dan wel in onvoldoende mate, gedaan. Uit de CAO volgt dat De Stichting in dat geval van Beveiliging c.s. een forfaitaire schadevergoeding kan vorderen van 1% van de loonsom per week (met een minimum van € 1.500,00), dat een werkgever in gebreke blijft. Deze vergoeding vordert De Stichting mede in deze procedure, tot een bedrag van € 96.679,33.

2.3. De verzetdagvaarding (die ook kan worden aangemerkt als conclusie van antwoord) bevat het verweer van Beveiliging c.s. tegen de vorderingen van De Stichting, zoals die door De Stichting in de verstekprocedure zijn ingesteld. Kort en goed komt het verweer van Beveiliging c.s. op het volgende neer. Beveiliging c.s. heeft erkend dat zij op een meer voortvarende manier had kunnen en moeten meewerken aan het onderzoek dat De Stichting wilde uitvoeren naar de naleving van de CAO in het kalenderjaar 2021. Dit is ten tijde van de mondelinge behandeling door Beveiliging c.s. andermaal herhaald. De Stichting heeft in 2022 een controleonderzoek (naar het jaar 2021) uitgevoerd. De uitkomst van dit onderzoek is door De Stichting in een rapportage van 28 oktober 2022 aan Beveiliging c.s. kenbaar gemaakt en hierop zijn de vordering van De Stichting in deze procedure gebaseerd.

2.4. Beveiliging c.s. heeft niet betwist dat ten onrechte premies – door De Stichting aangeduid als SF-premies – zijn ingehouden op het salaris van werknemers en dat aan de werknemers, die in de loonperiode 12 van 2021 in dienst waren bij Beveiliging c.s. (dan wel haar rechtsvoorganger), ten onrechte geen eindejaarsuitkering conform de CAO is uitbetaald. Ook de gevorderde verschuivingstoeslag is niet inhoudelijk betwist. De reiskostenvergoeding (althans de hoogte daarvan) en de (hoogte van) de forfaitaire schadevergoeding (die bij akte vermindering van eis sterk is verlaagd) zijn door Beveiliging c.s. wel betwist. Ten aanzien van de forfaitaire schadevergoeding heeft Beveiliging c.s. argumenten aangevoerd, waarom deze boete, volgens haar, gematigd zou moeten worden, indien deze toch zou worden toegewezen. Verder heeft Beveiliging c.s. aangevoerd dat er sprake is geweest van een overgang van onderneming per 1 januari 2022. De eenmanszaak Beveiliging is per die datum opgeheven en de

---

bedrijfsactiviteiten zijn voortgezet in de onderneming van gedaagde sub 1. Alle rechten en verplichtingen die voortvloeien uit de CAO zijn daarom ook overgegaan op gedaagde sub 1. Gedaagde sub 3, de heer [naam] was nog gedurende een jaar na de overgang van onderneming hoofdelijk verbonden voor de nakoming van deze verplichtingen. Er zijn geen rechten of verplichtingen overgegaan op gedaagde sub 2, zodat onduidelijk is waarom deze rechtspersoon in rechte is betrokken.

2.5. De kantonrechter overweegt als volgt.

2.6. Op de eerste plaats is de kantonrechter van oordeel dat alle drie gedaagden (gezamenlijk aangeduid als Beveiliging [naam] c.s.) op goede gronden in rechte zijn betrokken en dat het verstekvonnis daarom ook terecht jegens hen allen is geweest. Gebleken is van een overgang (en voortzetting van) de onderneming door gedaagde sub 1, zodat die entiteit in ieder geval door De Stichting kan worden aangesproken tot – kort gezegd – nakoming van de verplichtingen die voortvloeien uit de CAO. Naar eigen zeggen is gedaagde sub 3 (in ieder geval voor een bepaalde periode), als (middellijk) bestuurder – via gedaagde sub 2, die op haar beurt bestuurder is van gedaagde sub 1 – persoonlijk aansprakelijk, naast gedaagde sub 1. Als zodanig is gedaagde sub 2 ook in de procedure betrokken, hoewel op zich juist is, zoals door Beveiliging [naam] c.s. is aangevoerd, dat door de overgang van onderneming er geen rechten of verplichtingen rechtstreeks op gedaagde sub 2 zijn overgegaan. Beveiliging [naam] c.s. heeft verklaard – ook herhaald ten tijde van de mondelinge behandeling – dat al veel eerder en op een meer voortvarende wijze medewerking had moeten worden verleend aan de controle door De Stichting. De kantonrechter begrijpt dat gedaagde sub 3 – die als natuurlijk persoon de eindverantwoording heeft – het er al geruime tijd in feite ‘bij laat zitten’. Zo zou ook de echtgenote van gedaagde sub 3 werkzaamheden ten behoeve van de ondernemingen hebben verricht, maar zou zij hiertoe vanwege fysieke beperkingen niet meer in staat zijn, zodat één en ander op zijn beloop is gelaten. Deze situatie is uiteraard te betreuren, maar blijft wel voor rekening en risico van Beveiliging [naam] c.s. In artikel 2:11 van het Burgerlijk Wetboek (BW) is bepaald dat de aansprakelijkheid van een rechtspersoon, als bestuurder van een andere rechtspersoon, ook rust op de bestuurder van de rechtspersoon-bestuurder, in dit geval gedaagde sub 3, de heer [naam] in persoon. Gedaagde sub 3 en zijn holding (gedaagde sub 2) hebben erkend dat zij onvoldoende medewerking hebben verleend aan het onderzoek van De Stichting en hebben zo verhinderd dat De Stichting op de juiste wijze haar toezichthoudende taken kan uitvoeren en hiervan kan hen beide een ernstig (persoonlijk) verwijt worden gemaakt. Zij dan ook hoofdelijk aansprakelijk voor de toewijsbare vorderingen. Dit vonnis zal, net als het verstekvonnis, tegen alle drie gedaagden worden gewezen en de kantonrechter zal niet de niet-ontvankelijkheid ten aanzien van gedaagden sub 2 en 3 uitspreken.

2.7. Het van Beveiliging [naam] c.s. gevorderde bedrag met betrekking tot de verschuivingstoelage is door Beveiliging [naam] c.s. niet betwist en evenmin is betwist dat er ten onrechte teveel SF-premie is ingehouden. Daarnaast heeft Beveiliging [naam] c.s. erkend dat er geen eindejaarsuitkering is uitbetaald, aan de werknemers die op dat moment in dienst waren, zodat deze onderdelen van de (gewijzigde) vordering toewijsbaar zijn. Het verweer van Beveiliging [naam] c.s. op het punt van de verschuldigdheid tot aanvulling van de reiskosten, kan de kantonrechter niet volgen. Ten tijde van de mondelinge behandeling is duidelijk geworden dat er op enig moment ongeveer 12 personeelsleden in dienst waren. De Stichting heeft verwezen naar haar conclusie van antwoord in oppositie, waarin een

---

berekening is gemaakt voor één met name genoemde werknemer, en wordt een tekort aan uitbetaalde reiskostenvergoeding berekend van € 129,60 per maand. Beveiliging c.s. heeft hier niets wezenlijks tegenover gezet en ook hieruit volgt dat Beveiliging c.s. niet (volledig) aan haar verplichtingen heeft voldaan, zodat de vordering van De Stichting ook op dit onderdeel toewijsbaar is.

2.8. De kantonrechter heeft vastgesteld dat De Stichting – in tegenstelling tot haar oorspronkelijke vordering – niet langer een veroordeling van Beveiliging c.s. op straffe van dwangsommen heeft gevorderd. Ten tijde van de mondelinge behandeling heeft De Stichting er evenwel op aangedrongen om de dwangsommen te handhaven, maar zij heeft haar eis niet (nogmaals) in die zin gewijzigd. Bij de kantonrechter bestaat overigens niet de indruk dat er sprake is van onwil bij Beveiliging c.s. om na te komen, zodat er geen dwangsommen zullen worden toegewezen.

2.9. Ten slotte dient een oordeel te worden gegeven over de verschuldigdheid van de forfaitaire schadevergoeding en de hoogte daarvan, ook gelet op het verweer van Beveiliging c.s. op dit punt dat tot matiging van deze boete strekt. In haar verweer heeft Beveiliging c.s. erop gewezen dat de forfaitaire schadevergoeding is aan te merken als een boetebeding in de zin van 6:91 BW en De Stichting heeft dat niet weersproken. De kantonrechter neemt dit dan ook tot uitgangspunt en dit impliceert ook dat een eventueel toe te wijzen boete zich leent voor matiging door de rechter (artikel 6:94 BW), indien daartoe aanleiding bestaat. In haar verweer heeft Beveiliging c.s. verder aangevoerd de (al na vermindering van eis verlaagde) boete volstrekt disproportioneel te vinden. Dit, onder meer, omdat, volgens Beveiliging c.s., de aard en de ernst van de normschendingen beperkt is gebleven, Beveiliging c.s. hiervan op geen enkele wijze heeft ‘geprofiteerd’, de werknemers niet wezenlijk zijn benadeeld en in voorkomende gevallen heeft Beveiliging c.s. gemaakte fouten ruitelijk erkend en heeft zij aan werknemers nabetalingen gedaan. De kantonrechter deelt de mening van Beveiliging c.s. dat toewijzing van de gevorderde forfaitaire schadevergoeding tot een onaanvaardbaar resultaat leidt, ook omdat, zoals eerder is overwogen, er geen sprake lijkt te zijn van opzettelijk (of moedwillig wederrechtelijk) handelen, dan wel nalaten, van de zijde van Beveiliging c.s.. Een boete in de orde van grootte, zoals deze door De Stichting is gevorderd, zal ook mogelijk tot een faillissement van Beveiliging c.s. leiden, wat voor geen van partijen een wenselijke uitkomst van deze procedure zou zijn. In vergelijkbare gevallen is door rechters wel geoordeeld dat het verbeuren van een boete, wegens het niet-nakomen van de inlichtingenplicht, wel dient te worden gezien als een prikkel voor werkgevers tot nakoming van de verplichtingen voortvloeiend uit de CAO. In lijn met deze gedachte is de kantonrechter daarom van oordeel dat het toewijzen van een boete op zijn plaats is, maar dat er ook aanleiding bestaat deze boete te matigen. Beveiliging c.s. heeft zelf een bedrag van € 43.500,00 genoemd als een in haar ogen redelijke, zij het nog steeds hoge boete. Dit bedrag is berekend over 29 weken maal de minimale boete van € 1.500,00 per week. Deze gedachte zal worden overgenomen en dat betekent dat Beveiliging c.s. tot betaling van dit bedrag zal worden veroordeeld.

2.10. Uit het voorgaande volgt dat het verweer van Beveiliging c.s. grotendeels moet worden verworpen en dat het ingestelde verzet deels gegrond is. Het verstekvonnis van 1 november 2023 kan evenwel niet in stand blijven, nu De Stichting haar eis heeft gewijzigd, en ook gelet op hetgeen uit de nadere aktes van partijen en ten tijde van de

mondelijke behandeling verder duidelijk is geworden. De kantonrechter zal opnieuw recht doen, op de hierna te vermelden wijze.

2.11. Beveiliging c.s. zal als de (grotendeels) in het ongelijk gestelde partij met de proceskosten van deze procedure worden belast, ook die in de verstekzaak, op de hierna te vermelden wijze.

3. De beslissing

De kantonrechter

3.1. verklaart het verzet deels gegrond;

3.2. vernietigt het verstekvonnis van 1 november 2023, en opnieuw rechtdoende:

3.3. veroordeelt Beveiliging c.s., hoofdelijk, tot naleving van de CAO Particuliere Beveiliging en de CAO SFPB, indien en voor zover deze algemeen verbindend zijn verklaard, en tot het overleggen van berekeningen, loonspecificaties en betalingsbewijzen per werknemer en per kernbepaling inzake:

- verschuivingstoelage over 2021 van 10% van de loonsom van in totaal € 33.377,00 (bruto)
- teveel ingehouden SP-premie vanaf p1-2021
- de aanvulling van de reiskosten vanaf p1-2021
- de verschuldigde eindejaarsuitkering vanaf p1-2020;

3.4. veroordeelt Beveiliging c.s., hoofdelijk, om aan De Stichting tegen bewijs van kwijting te betalen € 43.500,00, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 25 september 2023 tot de dag van voldoening;

3.5. veroordeelt Beveiliging c.s., hoofdelijk, in de proceskosten in het verstekvonnis toegewezen, van € 2.575,56, en de verdere proceskosten, gevallen aan de zijde van De Stichting, tot heden begroot op € 2.375,00 (2,5 punt x het tarief € 950,00) aan salaris gemachtigde en € 135,00 aan nakosten, te vermeerderen met de kosten van betekening, indien De Stichting overgaat tot betekening van dit vonnis;

3.6. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;

3.7. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. J.M. van Wegen en in het openbaar uitgesproken op 2 april 2025.

Voorzitter
2 APR. 2025
De Griffier van de rechtbank
Midden-Nederland

